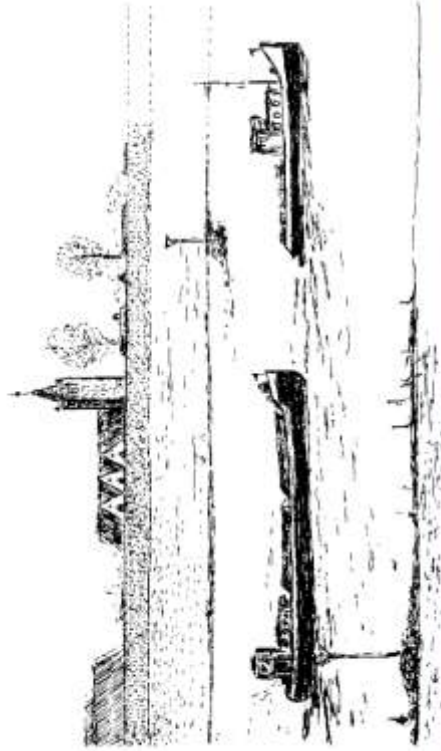

Deel 2 Vestzakwandelgids € 2,50

Wandelaar.nl

Vijfheerenlanden

Lopen langs de Lek - 2

5 Mooie wandelingen
Duidelijke topografische kaarten
Heldere beschrijving
Wandelknooppunten

Lopen langs de Lek - Zuid - deel 2

5 Wandelingen in de Vijfheerenlanden

	PLAATS		AFSTAND	
1	Ameide		11	km
2	Lexmond	Achthoven	10	km
3	Lexmond	Spinhoven	8	km
4	Vianen		11	km
5	Hagestein	Everdingen	9,5	km

Wandeling 2 en 3 zijn te combineren tot een lange wandeling van 14 km

Start 1 ▶ Start en looprichting **4** wandelstap **70** Wandelknooppunt **10** Fietsknooppunt
— Wandelroute — onverhard pad >**R73** = Richting Knooppunt

Wandelaar.nl Vestzakwandelgids Deel 2

2^e herziene uitgave 2021 Illustraties, tekst en vormgeving: Jaap de Ruiter

© wandelaar.nl info@wandelaar.nl Kaarten: pdok.nl

TREFWOORD: Wandelen, Utrecht, Vijfheerenlanden

2 LEXMOND - ACHTHOVEN

Navigatie adres Lexmond, parkeerplaats Boezemweg

Afstand 10 km

Bezienswaardig
Knooppunten

De Lek, vogelkijkhutten, knuppelpad
R84>89>14>19>13>15>87>88>82>R84

Als u het mij vraagt - u vraagt het niet, dus ik zeg het maar - in welk jaargetijde kunnen we deze tocht het beste lopen? Dan zou ik zeggen: 'minstens vier keer per jaar'. Het waarom wordt wel duidelijk gedurende de reis.

Maar nu is het hartje winter, dat betekent tegenwoordig +10°C en een loodgrijze lucht.

De auto staat geparkeerd op het parkeerterreintje aan de Boezemweg. We begeven ons naar de Lekdijk. Op de Lekdijk gaan we rechts, richting Achthoven. De lucht hangt grijs en dreigend boven de rivier. De uiterwaarden staan goeddeels onder water, het maakt de rivier nog imposanter, het vergezicht nog weidser. Aan de overzijde slaat het torentje van Jaarsveld ons gade, langdurig zal hij onze gangen volgen.

De wilgen staan met hun voeten in het water. De fruitbomen staan naakt en ontdaan in de bongerds langs de dijk. Een enkel gerimpeld appeltje hangt nog eenzaam en zielig in de takken. De grillige vormen steken donker af tegen de opgeklaarde lucht. Straks, als het voorjaar weer begint, ja straks, dan zullen deze naakte standbeelden weer uitlopen tot een uitbundig tafereel. Weet u nog wanneer we deze tocht moesten lopen?

Het torentje van de kerk van Lexmond houdt ons voor de gek, speelt een spelletje met de wandelaars. Het ene moment lijkt zij aan de overzijde van de Lek te staan, dan weer aan deze kant. Boerderijen, de één nog statiger en voornamer dan de ander, staan binnendijs. Zo volgen we de Lek, de schepen verlevendigen dit uitbundig Ruysdaals' schilderij. Hier moet Marsman zijn *'Denkend aan Holland'* hebben geschreven. Hier moet het zijn geweest, hier in de bocht aan de Lek bij Achthoven. Hier valt de puzzel als vanzelf in elkaar:

*Denkend aan Holland
zie ik brede rivieren
traag door oneindig laagland gaan.*

Lexmond - Achthoven K2

0 250 500
1 Km
Wisselbaar.nl

Direct voorbij de eendenkooi gaan we rechtsaf. We lopen tussen het huis en de boerderij door, dat mag hier gewoon. Zolang we de hekjes maar goed achter ons dicht doen. We lopen naar de Rijskade. Het Zuid-Hollands Landschap beheert deze kade.

Hij vormt de grens tussen de polders Achthoven en Lakerveld. De naam is vast afkomstig uit de tijd dat noeste griendwerkers het rijshout van de uitgestrekte grienden uitdroegen over deze kade. In een nog niet zo ver verleden was het griend- en rietbedrijf een belangrijke bron van inkomsten in deze streek. Het rijshout werd voor veel doeleinden gebruikt. Er werden manden van gemaakt, het werd gebruikt voor het bijhouden van kuipdelen, als bonenstaak of het werd verwerkt tot de prachtige vlechtschermen die we ook nu nog wel eens tegenkomen. Zulke schermen worden in deze streek horten genoemd. En natuurlijk: bij het voltooiën van de Deltawerken werd rijshout als wiepen verwerkt in zinkstukken. Wiepen zijn gebundelde wilgentenen die zó gebonden zijn dat er een lange sliert ontstaat van wel 10 meter. De slierten worden kruislings over elkaar gelegd zodat er een grote mat ontstaat. Deze matten werden gebruikt om een zinkstuk te maken. De mat werd verzwaard met stortstenen zodat het naar de bodem zonk. Dit was de basis voor een nieuwe dijk. Op het zinkstuk werd zoveel grond en stenen gestort tot er een dijk ontstond.

Langs de kade die we nu uitlopen liggen nog steeds prachtige grienden. Een winterkoning laat een fris en helder ték ték horen. Zo'n klein vogeltje en dan zo'n stevig geluid, dat is toch wonderlijk.

Het is een eldorado voor de natuurvriend, vooral de vogelliefhebber komt hier aan zijn trekken. Veel vogels vinden hier een geschikte broedplaats.

De stilte wordt even verstoord door vogels die opgewonden het luchtruim kiezen. Onrustig en verward vliegt alles door elkaar. Wat is er aan de hand? 'Als je zo'n wanorde ziet moet je naar boven kijken' zegt de vogelaar 'nóg hoger dan de vogels vliegen'. Zijn geïnteresseerd oog ontwaart een slechtvalk, voor mij een stipje aan het firmament. Voor hem een vaste zekerheid. Ik geloof hem op zijn woord, was al blij met de boomvalk die me toekeek vanaf een tak in het broekbos.

Aan het eind van de kade gaan we voorlangs de geknotte molen en dan rechtsaf de Zederikkade op. We komen bij de vogelkijkhut. Vanuit de hut hebben we een prachtig zicht op heel het stuk dat we inmiddels gelopen hebben. Een informatiebord wijst op een stuk schraalgrasland. Voedselarm, juist daardoor zo rijk aan zeldzame planten als

knoopkruid en blonde blauwe zegge. Natuurlijk gaan we ook even over het knuppelpad dwars door de rietvelden naar de andere vogelkijkhut. Het hoog opgaande riet geeft het gevoel dat we ons plotsklaps in een andere wereld bevinden. De kleine wereld om ons heen geeft een doolhofgevoel, het mysterie van het knuppelpad. En hoe prachtig is dat riet, de helder okergele stengel, de donkere pluimen, het geeft alles zo'n sfeervol contrast tegen de heldere winterlucht.

*Eén gevoel blijft achter: 'dat dit nog bestaat.'
Jazeker, het bestaat echt, vier seizoenen lang.*